

státní opera praha

1888—2008

120 let budovy Státní opery Praha
years of the Prague State Opera building

Ředitel: Mgr. JAROSLAV VOCELKA

Šéf baletu: PAVEL ĎUMBALA

TISKOVÁ ZPRÁVA

Vydaná ke dni 21. 3. 2008

PETR MALÁSEK

FANTOM OPERY

Balet

Premiéra 10. dubna 2008 v 19.00 hodin ve Státní opeře Praha

Fantom Opery

TANEČNÍ HORROVÁ LOVE STORY

volně na motivy románu Gastona Leroux

Hudba:	Petr Malásek
Libreto, choreografie a režie:	Libor Vaculík
Dirigent:	Pavel Šnajdr, Tomáš Koutník
Scéna:	Martin Černý
Kostýmy:	Ľudmila Várossová
Asistent choreografie:	Kateřina Dedková, Hana Vláčilová
Světelná koncepce:	Libor Vaculík
Asistent režie a inspicient:	Martin Beran

Hraje Orchester Státní opery Praha

Premiéra 10. dubna 2008

V představení jsou použity ukázky z baletu A. Ch. Adama Giselle v choreografii M. Petipy, J. Coralliho a J. Perrota.

OSOBY A OBSAZENÍ

Christina Daaé	Zuzana Hvízdalová, Thais Martins, Nikola Márová j.h.
Raoul de Chagny	Ondřej Novotný, Martin Gebauer
Fantom	Jan Seidl, Richard Hlinka, Alexandre Katsapov j. h.
Charlotta, primabalerína	Anna Ščekaleva, Iva Povrazníková
Paní Sorelliová, baletní mistr	Iva Povrazníková, Nelly Danko j.h.
Josef Bouquet, kulisák	Jan Kadlec, Petr Jirsa
Charles Debienne, ředitel	Jiří Němeček
Richard Poliny, ředitel	Milan Boček
Meg, garderobiérka	Jana-Sofie Vitoušová
Otec Christiny Daaé	Libor Bernklau
Lepič plakátů	Jan Kadlec, Petr Jirsa
Hlas Fantoma	Zbyněk Fric
Další role a sbor	Balet Státní opery Praha

SLOVO CHOREOGRAFA

Když mě vedení baletu Státní opery Praha oslovilo, abych pro soubor vymyslel nějaký originální titul, něco, co Praha ještě neviděla, bylo mé rozhodování celkem jednoduché. Již dávno jsem se zabíral myšlenkou přenést příběh Fantoma Opery do prostředí, které se může nezsvěcenému divákovi jevit jako černobílé. Do prchavého a křehkého baletního světa, jenž je ve srovnání s ostatními divadelními žánry velmi zranitelný a hlavně časově omezený a pomíjivý.

Ani mnoho let poté, kdy Gaston Leroux vydal román o tajemném monstu žijícím ve svém království pod pařížskou Operou, nepřestává tato pohádka pro dospělé fascinovat. Hudební mág Andrew Lloyd Webber už před lety vytvořil muzikál inspirovaný osudy znetvořeného člověka žijícího v ústraní.

Nemyslím si, že na našem představení zbohatneme tak jako slavný „kolega“ Andrew Lloyd Webber. Pokusíme se ale přesto spolu s autorem hudby naší verze Petrem Maláskem, scénografem Martinem Černým a kostýmní výtvarnicí Ludmilou Várossovou vytvořit představení, jaké by zaujalo i náročného „nebaletního“ diváka.

LIBOR VACULÍK

FANTOM OPERY – OBSAH BALETU

Z temných koutů pařížské Opery se ozývá hlas a volá mladičkou baletku Christinu Daaé, aby povzbudil její mimořádný talent. Málokdo ví, že onen tajemný hlas patří Fantomovi, znetvořenému géniovi, jenž bloudí spleť katakomb nacházejících se pod budovou Opery. V okamžiku, kdy se na zkoušce baletu Giselle zraní zkušená primabalerína Charlotta, nezbyvá vedení souboru, než aby nabídlo její roli právě Christině. Ta nabídku přijímá a její výkon nadchne nejen diváky, ale také Fantoma, který se rozhodne učinit ze sborové tanečnice balerínu, jež nebude mít konkurenci. Fantom ale není jediným mužem, který propadne kouzlu půvabné dívky. Brzy se Christině začíná dvořit i hrabě Raoul de Chagny, jenomže tím vzbudí Fantomovu zášť. Přízrak z katakomb je ochoten udělat pro svou lásku cokoliv. Nespoutané vášně, zuřivá žárlivost a spalující plamen lásky přivedou v dramatickém finále všechny tři hrdiny do bodu, odkud není návratu...

MEDAILONY TVŮRCŮ

LIBOR VACULÍK - režie, choreografie

Libor Vaculík je dnes bezkonkurenčně nejplodnějším a nejúspěšnějším domácím tvůrcem původních celovečerních baletů se širokým diváckým záběrem. Jeho současné profesi choreografa a režiséra předcházela neméně úspěšná kariéra tanečníka. První celovečerní choreografii vytvořil v roce 1984 a od té doby následovala dlouhá řada titulů pro Národní divadlo v Praze, Brně a Bratislavě, pro plzeňské Divadlo J. K. Tyla, pro taneční soubor v maďarském Györu a v posledním období také pro Státní operu Praha. K jeho stěžejním pracím se řadí baletní dvojvečer *Malý pan Friedemann / Psycho*, balety a „taneční muzikály“ s historickými náměty (*Notre Dame de Paris*, *Marie Stuartovna*, *Ivan Hrozný*, *Lucrezia Borgia*, *Čachtická paní*) a inscenace inspirované životy slavných osobností (*Čajkovskij*, *Isadora Duncan – příběh tanečnice*, *Edith*, *vrabčák z předměstí* nebo tanečně-činoherní drama o milostném vztahu básníků Arthura Rimbauda a Paula Verlaina *Úplné zatmění*). Libor Vaculík našel několikrát inspiraci v dramatické tvorbě Williama Shakespeara (*Romeo a Julie*, *Macbeth*). Úspěšně se také pokusil o žánr taneční komedie v celovečerní inscenaci *Někdo to rád...* na motivy slavného amerického filmu. Samostatnou položku Vaculíkova díla představují desítky kratších choreografií vytvořených především pro Pražský komorní balet, či naopak režie a choreografie velkých muzikálových produkcí (*Tři mušketýři*, *Angelika*). Státní opera Praha má od roku 2003 na repertoáru jeho celovečerní baletní představení *Dáma s kaméliemi* a od roku 2006 výpravnou shakespearovskou komedii *Sen noci svatojánské*.

PETR MALÁSEK - hudba

V roce 1985 absolvoval Pražskou konzervatoř, obor klavír u prof. Emila Leichnera a skladbu u prof. Františka Kovaříčka, a v roce 1990 Hudební fakultu Akademie múzických umění v Praze, obor kompozice u prof. Jiřího Pauera a Václava Riedlbaucha. Kromě skladeb tzv. vážné hudby (*Metamorfózy pro symfonický orchestr*, *Koncert pro flétnu a smyčce*, *Koncert pro klavír a big band*) má na svém kontě sto dvacet kompozic k filmům, televizním inscenacím i divadelním představením. Jako klavírista, aranžér i jako producent se podílel na natočení několika desítek gramofonových alb. Od roku 1990 spolupracuje s šansoniérkou Hanou Hegerovou. Kromě spolupráce s nezávislou choreografkou Monikou Rebcovou vytvořil hudbu k „art-magicalu“ *Kráska a zvíře* (v režii Vlastimila Harapese), dětský balet *Čertoviny* (v choreografii Dany Morávkové a režii Zdeňka Trošky) a pro divadlo J. K. Tyla v Plzni taneční muzikály *Edith*, *vrabčák z předměstí* a *Čachtická paní* (oboje v choreografii a režii Libora Vaculíka). Úzce spolupracoval i se souborem baletu Národního divadla v Praze - v týmu s režisérem Jozefem Bednárikem a choreografem Liborem Vaculíkem se podílel na vytvoření hudebních koláží k baletům *Malý pan Friedemann*, *Psycho*, *Čajkovskij*, *Coppélia*, *Isadora Duncan – příběh tanečnice*. Původní hudbu zkomponoval k taneční komedii *Někdo to rád...* v choreografii Libora Vaculíka a režii Vlastimila Harapese a v roce 2002 měl v Národním divadle premiéru jeho taneční muzikál *Lucrezia Borgia*, opět v choreografii a režii Libora Vaculíka.

Pavel Šnajdr - dirigent

Dirigent Pavel Šnajdr absolvoval na JAMU v Brně obor kompozice a dirigování. Za své skladby získal dvě ocenění ve skladatelské soutěži Generace a byl členem skladatelského sdružení Bezmocná hrstka. Během studia na JAMU nastudoval na scéně Komorní opery JAMU několik operních titulů, mezi jinými *Chytračku* C. Orffa, *Alberta Herringa* od B. Brittena či *Dona Giovanniho* G. Gazzanigy. Již několik let se věnuje interpretaci soudobé hudby a s brněnským souborem *Ars incognita* uvedl na čtyřicet premiér skladeb soudobých autorů, z nichž některé nahrál na CD. Od sezony 2001/2002 je angažován v opeře Divadla J. K. Tyla v Plzni, kde kromě operního repertoáru (úspěšná premiéra Verdiho *Nabucca*) nastudovává baletní představení, a to jak díla klasická, tak moderní. V sezoně 2006/2007 to byla například světová premiéra baletu *Zahrada* podle předlohy stejnojmenné knihy Jiřího Trnky na hudbu Zbyňka Matějů. V rámci abonementních koncertů orchestru Divadla J. K. Tyla na sebe upozornil dvěma symfonickými koncerty věnovanými dílu Leoše Janáčka. Pravidelně spolupracuje se Severočeskou filharmonií Teplice a Filharmonií Hradec Králové. S Národním divadlem Brno se zúčastnil japonského turné (N. Rimskij-Korsakov: *Mozart a Salieri*) a v květnu a červnu 2007 v Brně uskutečnil úspěšné zaskoky baletních představení *Romeo a Julie*, *Korzár*, *Labutí jezero*, *Bajadéra* a *Sylvie*. Ve Státní opeře Praha diriguje Čajkovského *Labutí jezero*.

Tomáš Koutník - II. dirigent

V roce 1977 zakončil studia na Akademii múzických umění v Praze (obor violoncello a dirigování). Absolvoval Mistrovské kursy u Igora Markewitche a Kurta Masura ve Výmaru a své znalosti si rozšířil během studijního pobytu 1977 v Paříži. Je držitelem 1. ceny Mezinárodní dirigentské soutěže v Besançonu a titulu laureáta soutěže v Katovicích 1979. Během své umělecké kariéry stál jako dirigent v čele orchestrů SOČR Bratislava (1979-81), Sukův komorní orchestr Praha (1981-1983) a SOČR Praha (1988-1992), jako šéfdirigent Janáčkovy filharmonie Ostrava (1983-1990), Státní filharmonie Košice (1997-2002) a Filharmonie B. Martinů Zlín (2000-2004) a jako šéfdirigent a ředitel Severočeské filharmonie Teplice (1990-1996). Spolupracoval též jako stálý hostující dirigent s Hofer Symphoniker v Bavorsku (1988-1995) a s Hudebním divadlem v Brně (1991-1993). Od roku 1993 působí jako profesor na katedře dirigování na pražské AMU. Mezi početnými nahrávkami Tomáše Koutníka zahrnujícími přes sedmdesát titulů zaujme komplet osmi symfonií Franze Schuberta natočený na CD s Teplickou filharmonií.

Martin Černý - scéna

V letech 1995-2000 vystudoval scénografii na katedře alternativního a loutkového divadla pražské DAMU. Po absolvování vysoké školy nehledal stále angažmá, ale hostuje na různých scénách, často se stejnými režiséry. Pro Ivana Rajmonta navrhoval výpravu pro Shakespearova *Krále Leara* v ruské Jaroslavi, pro Goethova *Fausta* a Molièrova *Dona Juana* v Klicperově divadle v Hradci Králové, pro Molièrovu *Školu žen* v Národním divadle v Brně a také pro řadu inscenací v Národním divadle v Praze: Dostojevského *Můru*, Aischylovu *Oresteiu*, Crimpův *Venkov* či Shakespearova *Coriolana*. Pro Divadlo Na zábradlí navrhl scénu k inscenacím *Platonov je darebák!* v režii Jiřího Pokorného, *Záplavy* režisérky Alice Nellis a *Ředitelé* v režii Márie Záchenské, pro Divadlo F. X. Šaldy v Liberci k muzikálům *Malováno na skle* a *Donaha!* v režii Jána Ďurovčíka, pro Hudební divadlo v Karlíně k muzikálu *Limonádový Joe* a k Brooksovým *Producentům*. Se Státní operou Praha spolupracoval poprvé v rámci projektu Bušení do železné opony na miniooperách V. Wimmera *Rytíř a smrt* a *Jelizaweta Bam*. Znovu se sem vrátil v sezoně 2005/2006 a vytvořil kostýmy pro baletní inscenaci Jána Ďurovčíka *Má vlast*, scénu pro Sen noci svatojánské choreografa Libora Vaculíka a v sezoně 2006/2007 scénu pro Čajkovského *Labutí jezero*.

Ľudmila Várossová - kostýmy

Narodila se v Bratislavě, vystudovala střední umělecko-průmyslovou školu, loutkářskou scénografii na Divadelní fakultě Akademie múzických umění v Praze a scénickou a kostýmní tvorbu na bratislavské Vysoké škole múzických umění. Dosud vytvořila kostýmy k více než sto padesáti divadelním a dvěma stům televizním inscenacím. Výtvarný rukopis Ľudmily Várossové je nezaměnitelný – vyznačuje se rafinovanými citacemi a duchaplnou aktualizací historických stylových prvků v kombinaci s moderními výtvarnými postupy. V 90. letech se začala systematicky věnovat hudebnímu divadlu, hlavně v rámci projektů realizovaných režiséry Jozefem Bednárikem (*Romeo a Julie*, *Carmen*), Pavlem Smolíkem, ale i choreografem Liborem Vaculíkem (v Národním divadle v Praze balety *Malý pan Friedemann/Psycho* a *Někdo to rád...*). Ľudmila Várossová je autorkou kostýmů činoherních, operních, baletních i muzikálových inscenací. Z hudebních jsou to např. inscenace oper ve Slovenském národním divadle *Don Giovanni*, *Andrea Chénier*, *Popelka*, *Hubička*, *Falstaff*, *Zlatý kohoutek*, *Dcera pluku*, *Turandot*, z muzikálů mimo jiné *Johanka z Arku* pro pražskou scénu Ta Fantastika, *Cikáni jdou do nebe*, *Klec bláznů*, *Donaha!* na Nové scéně v Bratislavě, *Řek Zorba* nebo *Kabaret* pro Divadlo Andreje Bagára v Nitře. Pro balet Státní opery Praha navrhla kostýmy k inscenaci Čajkovského *Labutího jezera*.

MEDAILONY TANEČNÍKŮ

Jan Seidl (Fantom)

Taneční vzdělání získával na základní umělecké škole v Ostravě, v Tanečním centru v Praze, na Pražské konzervatoři, tanečním oddělení Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a na Říšské konzervatoři v Lotyšsku. Během studií účinkoval v inscenacích Národního divadla v Praze, Lotyšské národní opery a Divadla Antonína Dvořáka v Ostravě. Jeho prvním angažmá se stalo Moravské divadlo Olomouc, kde se představil v roli Osudu-muže v baletu Maškaráda, ve Španělském tanci v Labutím jezeře a v hlavní roli Kolase v klasické baletní komedii Marná opatrnost na hudbu L. J. F. Hérola a J. Lanchberyho. Sólistou baletu Státní opery Praha je od května 2007. Ve volném čase se zajímá o latinsko-americké tance, salsu, jazz a akrobacii.

Richard Hlinka (Fantom)

Richard Hlinka absolvoval Taneční konzervatoř Evy Jaczové v Bratislavě, zúčastnil se stáže International Ballet-Wolfsegg 2002 a Ballet Masterclasses 2003. V letech 2003 a 2006 se zúčastnil Mezinárodní baletní soutěže v Brně, v roce 2003 postoupil do finále Mezinárodní baletní soutěže ve Vídni. V letech 2005-6 byl členem baletu Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni, kde účinkoval ve sborech v baletních, operních i muzikálových inscenacích. Od počátku sezony 2007/2008 je členem souboru Státní opery Praha, kde tančí například v moderní choreografii Bronislava Roznosa Time of Pain. Role Fantoma v baletu Libora Vaculíka Fantom Opery je jeho první sólovou příležitostí.

Alexandre Katsapov, j.h. (Fantom)

První sólista baletu Národního divadla. Vystudoval Ruskou baletní akademii A. Vaganovové, v letech 1993-1996 byl v angažmá ve Státním akademickém divadle Musorgského. Od sezony 1997-1998 se stal sólistou Národního divadla v Praze. K jeho nejvýznamnějším klasickým rolím patří Princ v Labutím jezeře, Louskáčkovi a Šípkové Růžence, Romeo a Mercurio v baletu Romeo a Julie, Abdérachman v Raymondě a Albert v Giselle. Z moderního repertoáru vzbudily pozornost jeho výkony v choreografiích Jiřího Kyliána Sinfonietta, Polní mše, Návrat do neznámé země, Petite Mort, v inscenaci Petra Zusky Sólo pro tři, sólové party ve složených baletních večerech Amerikana II., Motýlí efekt, Zpěvy země nebo Rodinné album. Smysl pro ztvárnění charakterních rolí projevilo v inscenacích Libora Vaculíka Isadora Duncan - příběh slavné tanečnice, Malý pan Friedemann / Psycho, Někdo to rád..., Lucrezia Borgia. Divákům se také představil jako Ďábel v nové verzi baletu Louskáček - Vánoční příběh a jako Mercurio v nové verzi baletu Romeo a Julie choreografa Youriho Vamose, v hlavních rolích v baletech Johna Cranka Zkrocení Zlé ženy a Oněgin. V roce 2002 dostal Cenu Thálie za ztvárnění postavy cara v baletu Ivan Hrozný choreografa a režiséra Libora Vaculíka, za rok 2003 obdržel hlavní cenu Philip Morris Ballet Flower Award, která je u nás udělována nejlepšímu baletnímu umělci v oboru klasický tanec.

Zuzana Hvízdalová (Christina Daaé)

V roce 2007 absolvovala Taneční konzervatoř v Praze. Během studií byla členkou Bohemia Baletu, s nímž vystupovala na mnoha českých i zahraničních scénách. Tančila pas de deux Diany a Acteona, variaci La Cigarette od Serge Lifara, Pas de six a Grand pas z baletu Raymonda (role Raymondy), Indigo Rose od Jiřího Kyliána či Akvarely od francouzské choreografky Andreo Bérangère. Od roku 2004 tančila Vílu šeríku v Šípkové Růžence uváděné Taneční konzervatoří hl. m. Prahy ve spolupráci s Národním divadlem. V roce 2007 hostovala v Německu v městském divadle v Hofu, kde ztvárnila roli Mercedes a sólo v cikánském tanci v baletu Don Quijote. K jejím nejvýraznějším úspěchům patří získání diplomu za 4.-5. místo na VI. mezinárodní baletní soutěži Serge Lifara 2006 v Kyjevě. Sezonou 2007/2008 započala svou profesionální dráhu jako členka baletu Státní opery Praha, kde ji mohou diváci vídat například v Pas de trois a Tanci velkých labutí v Labutím jezeře, jako Zlou sestru či Hodiny v Popelce a v sólu v choreografii Bronislava Roznose Time of Pain.

Thais Parreiras Martins (Christina Daaé)

Narodila se v São Paulo v Brazílii. V letech 1994-2004 studovala na Escola Municipal de Bailados, Pavilhão D Centro de Artes a Studio 3 v São Paulo, Instituto de Arte Coreográfica v Santo André, Ballet Elisa v Sao Bernardo do Campo a konečně v letech 2004-2005 Taneční akademii v německém Mannheimu. Jejimi pedagogy byli například Vladimír Klos, Cristine Neumeyer či Joseph Willems. V době studií se zúčastnila několika tanečních festivalů, na svém repertoáru má ukázky z baletů Coppélia, Spící krasavice, Giselle, Bajadéra, Le Sylphide. V letech 2005-2007 působila v Baletním studiu v Badisches Staatstheater Karlsruhe a tančila ve sborech v celovečerních inscenacích Don Quijote, Giselle, Coppélia, Romeo a Julie a Le Sylphide. Od začátku sezony 2007/2008 je v angažmá ve Státní opeře Praha, kde na sebe zatím nejvíce upozornila expresivním sólem v současné choreografii Bronislava Roznose Time of Pain v části nazvané Uniformita.

Nikola Márová, j.h. (Christina Daaé)

První sólistka baletu Národního divadla. V letech 1990-98 vystudovala Taneční konzervatoř v Praze u profesorů Hany Vláčilové, Zdeny Nemcové a Pavla Ždichynce. Po absolvování školy v roce 1999 nastoupila do Národního divadla jako členka baletního sboru, v roce 2001 získala sólovou smlouvu. První větší příležitostí bylo Pas de trois v Labutím jezeře, pak přišla hlavní role Marie v Louskáčkovi, Olga v Oněginovi, Raymonda ve stejnojmenném baletu, Bianca ve Zkrocení zlé ženy, sóla v Amerikaně II. Sólové příležitosti má v choreografiích Jiřího Kyliána Sinfonietta, Stamping Ground, Petite Mort. Její velkou rolí je Myrtha a Giselle v baletu Giselle, Odetta/Odilie v Labutím jezeře a Víla Vánoc v baletu Louskáček – Vánoční příběh choreografa Youri Vamose. Diváky doslova okouzila v slavné choreografii M. Fokina Umírající labuť na hudbu C. Saint - Saëns. Hostuje v brněnském ND, kde tančí hlavní roli Kláry v Louskáčkovi a Kitri v baletu Don Quijote a ve Slovenském národním divadle v Bratislavě (Odetta / Odilie v Labutím jezeře). Za rok 2002 získala cenu Philip Morris Ballet Flower Award udělovanou každoročně nejlepšímu českému baletnímu umělci. Ve Státní opeře Praha hostuje pravidelně v titulní roli Prokofjevovy Popelky a jako Odetta/Odilie v Labutím jezeře. Za tuto roli je letos nominovaná na Cenu Thálie.

Ondřej Novotný (Raoul de Chagny)

V letech 1990–1998 vystudoval Taneční konzervatoř v Brně. V roce 1998 přijal angažmá v divadle J. K. Tyla v Plzni. Vedle sborových rolí v klasickém Donu Quijotovi či v baletech Libora Vaculíka Stmíváníčko, Dáma s kaméliemi a Edith Piaf se brzy propracoval i k prvním sólovým příležitostem. Tančil Hilariona v Giselle, Ondru v Čertovinách, Tamina v Kouzelné flétně a Anděla smrti v Dámě s kaméliemi. V sezoně 2001/2002 byl sólistou baletu Moravského divadla v Olomouci, kde se představil jako Romeo a Benvolio v Romeovi a Julii, Pinkerton v Butterfly nebo Ženich v Peer Gyntovi. V letech 2002/2004 se vrátil jako sólista do Divadla J. K. Tyla v Plzni a vytvořil zde řadu velkých rolí: Prince a Pas de trois v Labutím jezeře, Sólistu ve Šmokově Zásroku a další. Za roli 1. kabaretiéra ve Vaculíkově baletu Někdo to horké rád získal širší nominaci na Cenu Thálie 2003. Na soutěžní přehlídce tanečních umělců Brno 97 obdržel Čestné uznání v kategorii B a na 1. mezinárodní soutěži v St. Polten v roce 1998 čtvrté místo v kategorii C a zvláštní cenu za vlastní choreografii. Od února 2004 přijal angažmá ve Státní opeře Praha, kde se jeho první premiérou stal složený baletní večer Jarní 2004. V současné době tančí Prince, Pas de trois a Ruský tanec v Labutím jezeře, Anděla smrti v Dámě s kaméliemi, Prince v Popelce, Lysandra ve Snu noci svatojánské nebo sólo v Time of Pain/Čas bolesti.

Martin Gebauer (Raoul de Chagny)

V letech 1996-2004 navštěvoval Taneční konzervatoř v Brně, studia zakončil maturitou a absolutoriem. Již od šestého ročníku pravidelně účinkoval v celovečerních představeních Národního divadla v Brně – v Louskáčkovi, Romeovi a Julii, Poloveckých tancích, Giselle, Bajadéře, Labutím jezeře a Ivanovi Hrozném. Vystupoval také na Španělských slavnostech uspořádaných ve Společenském centru v Brně. V roce 2003 a 2006 se zúčastnil mezinárodní baletní soutěže v Brně a v létě roku 2004 absolvoval Mezinárodní mistrovské baletní kurzy Darii Klimentové pořádané v Praze. Členem souboru Státní opery Praha je od sezony 2004/2005 a tančí zde například Kavalíra v Popelce, Neapolský tanec v Labutím jezeře, Okáпка ve Snu noci svatojánské nebo sóla v Mé vlasti a v Time of Pain/Čas bolesti.

PREMIÉRA

Richard Wagner (1813-1883)

BLUDNÝ HOLANĎAN

Ke 120. výročí budovy Státní opery Praha

Dirigent: Guillaume Tourniaire

Režie: Stephen Taylor

Scéna: Laurent Peduzzi

Kostýmy: Nathalie Prats

Světelný design: Christian Pinaud

Sbormistr: Tvrtko Karlovič

Premiéra: 29. 5. 2008

V rámci Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro

VÝSTAVA HISTORICKÝCH POHLEDNIC DIVADELNÍ BUDOVY

Vznik reprezentativního divadelního stánku určeného pro silnou německou menšinu pražského obyvatelstva měl vyřešit provozně-technické problémy, které v té době vyvstávaly ve sto let starém a již nevyhovujícím Královském německém zemském (Stavovském) divadle na Ovocném trhu. Při rozhodování o novém chrámu Thálie sehrálo svou roli i krátce předtím otevřené české Národní divadlo. Zítkově budově na stísněném pozemku u vltavského nábřeží konkurovali pražští Němci novostavbou navrženou slavnými vídeňskými architekty Ferdinandem Fellnerem a Hermannem Helmerem na dispozičně vhodnější parcele vzniklé po zbourání dřevěného Novoměstského divadla nedaleko nádraží Františka Josefa. Rozlišování obou největších pražských divadel podle jejich poloh na „u Vltavy“ a „u nádraží“ přežilo do dnešních časů. Budova v novorenesančním slohu s šesti korintskými sloupy a pompézním orfeovským tympanonem v průčelí, uvnitř skrývající honosné neorokokové hlediště pro téměř 2.000 diváků, se kultivovaným architektonickým výrazem, proporční vyvážeností i na svou dobu mimořádnými technickými parametry zařadila do evropského kontextu. Jako taková se stala hned od počátku inspirací pro malíře, grafiky a fotografy i častým námětem pohlednic, jejichž historický výběr je sjednocujícím tématem výstavy ke 120. výročí budovy Státní opery Praha. Výstava, instalovaná na 1. balkoně divadla, je připravena ze sbírky fondů dokumentačního střediska Státní opery Praha s použitím významné zápůjčky ze soukromé sbírky Pavla Horníka a doplněna novodobými fotografiemi budovy Státní opery Praha z let 1992 - 2007.

© MANUFACTURA STÁTNÍ OPERY PRAHA

PARTNERI STÁTNÍ OPERY PRAHA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI STÁTNÍ OPERY PRAHA

PRÁVO

THE PRAGUE POST

euroAWK

